

De reis van Faernya

In haar boomtak was het bijna tijd voor het Herfstbladritueel en het bijbehorende bal, maar Faernya kon zich niet concentreren op het naaien van haar baljurk. Het was best ingewikkeld om een goede baljurk te naaien van restjes stof die de andere feeën hadden overgelaten. Als wees kreeg ze nooit de beste spullen... Haar gedachten dwaalden ook steeds af naar Beneden. Eeuwenlang had men gewoond in de boomtoppen, maar er waren er die vast overtuigd waren dat er onder aan de bomen leven was. Er was sprake van een mythe die vertelde dat er ooit een opstand was geweest, en dat er een groep van elfen naar de Wortels op zoek waren gegaan. Een tijdje geleden had ze ernaar gevraagd, maar sinds ze werd uitgelachen durfde ze er niet meer over te praten. Stiekem maakte ze plannen om omlaag te klimmen tijdens het feest, omdat iedereen dan afgeleid was. Een week later was het zover. Faernya pakte wat eten en touw, en begaf zich naar de stam. Een stukje vloog ze langs allemaal huisjes van de feeën, maar na een paar minuten zag ze alleen maar takken en bladeren. Na een paar uur vliegen werden haar vleugels vermoeid en streek ze neer op een zijtak om te slapen. Overmand door vermoeidheid viel ze in slaap. De volgende ochtend stond ze op, at wat, en vloog verder omlaag. Ze cirkelde om de boom heen in een spiraal naar beneden. Plotseling zag zij van een zijtak een groep wezens op eekhoorns lopen. Gauw vloog ze een stukje terug, totdat ze uit het zicht verdween. Jammer genoeg betekende dat dat zij hen niet meer kon zien. Voorzichtig keek ze om de stam, en Faernya zag dat de stoet al bijna bij de stam was. Ze zag hoe er een poort verscheen in het boomschors, en dat de voorste fee, een man van middelbare leeftijd met erg chique kleren aan, iets zei, en dat de poort opende, en de feeën naar binnen reden. Vlug glipte ze ongemerkt achter de laatste fee aan. In de boom zag het er prachtig uit. Faernya dacht dat dit de feeën uit de legende waren, of een deel daarvan. Ze liep de gang door, die inderdaad naar een zaal leidde met een troon erin. Iedereen leek zijn eigen ding aan het doen te zijn, dus voorzichtig liep ze verder de zaal in. Vol verbazing keek ze om zich heen: Aan de zijanten liepen feeën in en uit door kleine gangen. Helemaal achterin stond een grote troon. Hij zag er prachtig uit. Het hout, waarvan hij was gemaakt zag eruit alsof het zo uit de vloer was gegroeid, en tussen de kronkels door zaten kleine gouden blaadjes, draden en versieringen. Ook zaten er op verscheidene plaatsen edelstenen 'ingegroeid'. Faernya liep voorzichtig verder de zaal in, in de richting van de troon. Daarop zat een volwassen fee. Hij was met verschillende feeën aan het praten, maar zodra hij Faernya zag stopte hij abrupt. "Goedendag, jongedame! Als ik zo vrij mag zijn, wie ben jij? Want ik heb je hier nog nooit gezien, alhoewel ik iedereen in onze gemeenschap ken!" "Ik ben Faernya, en ik kom van de Top van de Boom, dus dat u mij niet kent is begrijpelijk. Bij ons bestaat de legende dat een groep feeën van Boven weg is getrokken, eeuwen geleden, en ik vermoed dat u een van hen bent?" De man mompelde iets, wat Faernya niet verstaan kon, en zei: "Ja, dat zijn wij inderdaad, maar wij zijn de helft van de groep, de andere helft is verder naar beneden gegaan. Zeg... ben jij toevallig 15 zomers geleden geboren? En hoe heten je ouders?" Faernya keek verbaasd om zich heen, zonder dat zij het merkte had zich een kleine menigte in de troonzaal verzameld, die haar allemaal nieuwsgierig aankeken. Tenslotte zei ze: "Ja, ik ben 15 zomers oud, mijn moeder heette Solara. Hoe mijn vader heette weet ik niet, want moeder zei altijd dat hij was omgekomen bij een ongeluk vlak na mijn geboorte" Hierop leek de man even te schrikken, en vroeg: "Is je moeder dan dood?" "Ja. Ze stierf toen ik negen zomers oud was. Hoe heet u eigenlijk?" De man leek te twifelen, kwam tot een besluit en verhief zijn stem... "Zou iedereen behalve Faernya de zaal willen verlaten?" "Zo, nu we alleen zijn moet ik je iets vertellen: ik ben je vader. Vijftien zomers geleden stierf mijn vader, en werd ik koning. Ik ben nog eens naar boven gegaan om te vertellen hoe het ons vergaan is. Daar werd ik tijdens het Herfstbladritueel verliefd op je moeder, die toen voor de eerste keer meedanst. We kregen jou, maar toen moest ik weer naar hier in het Midden, en zij bleef boven om jou op te voeden. Het doet mij verdriet te horen dat Solara gestorven is." Faernya was dolblij eindelijk een vader te hebben, en ze praatten

de hele nacht. De volgende ochtend gaf haar vader Faernya wat te eten mee, en zei dat ze op de terugweg nog eens langs moest komen. Ze ging verder omlaag... Tegen de middag kwam ze bij een plek waar de boom verspreide in kronkels, die op een vreemde substantie lagen. Voorzichtig landde ze op een stuk boom. Ze ging op een been staan, en voorzichtig probeerde ze haar voet op de vreemde substantie te zetten, en dat lukte aardig, totdat ze hard contact maakte met een lichaam, dat haar achterover op een boomtak duwde. Bijna stootte ze haar hoofd, maar degene bovenop haar wist met zijn handen hun val te verlangzamen. Zodra ze op de grond beland waren stond de jonge fee op, en met een beschaamd gezicht zei hij, terwijl hij achter zijn oor krabde: "Sorry, ik wilde niet zo hard duwen, maar de Grond is echt heel verraderlijk! Hij lijkt stevig, maar als je er eenmaal op gaat staan zink je erin weg. Ik ben Arofallen, kom je met me mee naar ons dorp? Ik weet zeker dat de hoofdman je graag wil zien! Ik heb nog nooit een fee zoals jij gezien! Ben jij... een Meisje?" Hij viel stil, en Faernya maakte daar gebruik van door te zeggen: "Dank je wel. Ik ben Faernya en ik ga graag mee naar je dorp! Hoezo heb je nog nooit iemand zoals ik gezien? Ik ben een Meisje." Arofallen nam haar bij de hand, en samen vlogen ze over de Wortels, zoals Arofallen ze noemde, naar het dorp, terwijl hij zei: "Mijn moeder was de laatste meisjes-fee, en zij is gestorven bij mijn geboorte!" In de hal van de dorpsleider, waarvan Faernya had gehoord dat het Arofallen's vader was, hoorde ze dat de verraderlijke Grond de oorzaak was van de dood van een aantal feeënmeisjes. Daarom nodigde Faernya hen uit om met haar naar Midden en Toppen te trekken, want zonder meisjes waren de feeën gedoemd om uit te sterven! Na een week inpaktijd gingen ze op weg. Bij het Midden aangekomen hielden ze twee dagen pauze, en Arofallen en Faernya werden door haar vader getrouwd. Bij de Toppen aangekomen vertelde Faernya aan het Dorpshoofd alles wat ze had meegemaakt, en deze liet een weg aanleggen tussen de twee dorpen. Faernya en Arofallen woonden in het Midden, en later, toen Faernya's vader stierf, werden ze Koning en Koningin van de beide dorpen.